

Så har en ny områdesnämnd tillträtt och den inledde sitt arbete med ett lunch-till-lunch internat där universitetets nya strategidokument, och områdets verksamhetsplan, var en huvudpunkt för diskussionerna. Före detta möte hade universitetsledningen ett liknande internat där vi hade glädjen välkomna min nya vicerektorskollega, Karin Helander, som jag ser fram mot ett gott samarbete med. Den här tiden på året prioriteras och färdigställs nomineringar till Wallenberg Academy Fellows och projektansökningar till Knut och Alice Wallenbergs stiftelse. Båda mycket viktiga för fakulteten. I år hade vi glädjande nog särskilt många starka externa nomineringar till Wallenberg Academy Fellows och också många kvinnor. Jag vill uppmana alla att fortsätta arbetet med att inför nästa år finna nya starka kandidater, gärna externa och gärna kvinnor. Nytt för i år är att VR nu anammat stödbrevstrenden och krävt sådana för ansökningarna för rådsprofessorerna.

Fakultetsledningen kommer, tillsammans med rektor, prorektor och förvaltningschef, att besöka områdets institutioner under året för att träffa deras ledningspersoner. Jag har visserligen många informella kontakter med institutionernas prefekter men dessa mer strukturerade möten är viktiga för att få vår verksamhet att fungera på bästa möjliga sätt.

Före jul damp två omfattande illa genomtänkta utredningsuppdrag från Formas ner. Formas begär en detaljerad redogörelse för vår verksamhet, uppdelad på olika områden, från alla intäktskällor (olika externa finansiärer samt fakultetsanslag) för varje år 2008-13. Någon möjlighet att ge ett kvalitetssäkrat svar finns inte och reaktionerna från lärosätena har varit negativa. VR har nu lämnat sitt förslag på ett utvärderingssystem för forskningen – troligen kommer detta på remiss till universiteten så småningom. Ett intressant men mycket omfattande förslag där under en sexårscykel bland annat 250-400 experter, fördelade på 24 områden, var och en ska läsa cirka 50 av de artiklar vi valt ut som de bästa. Samtidigt arbetar Vinnova med en separat modell för att värdera samverkan, här ställde sig områdesnämnden mycket skeptisk förra sommaren. UKÄ förbereder nu en omfattande utvärdering av forskarutbildningen – vilket är den utbildning som är minst reglerad, mest individuell och där det finns ett noggrant kvalitetssäkringssystem för den viktigaste delen, avhandlingen – som dock inte alls ska granskas i UKÄ:s modell. Även om syftet med de flesta av dessa utvärderingar säkert är gott, och vissa av dem är väl genomtänkta, så finns det anledning att fundera över den sammantagna bilden. Vi ägnar allt mer tid till utvärdering och bedömning, både som granskare och som granskade - är detta vettigt? Kanske vi borde undervisa och forska på en del av den tiden istället? Det akademiska systemet har starka kvalitetsdrivande faktorer, som akademiskt anseende, i konkurrens erhållna anställningar och större bidrag, utbildningars goda rykte och attraktivitet etc. Jag tycker man borde fundera på om inte ett alternativ till många utvärderingar vore att värna och stärka de kvalitetsdrivande faktorer som finns. När utvärderingar krävs är det viktigt att de är välgjorda och genomtänkta - så är tyvärr inte alltid fallet.

Anders